

உ
கணபதி துணை.

8 - APR 1915

MAIRAS.

திருவாரூர்

ஸ்ரீ தியாகநாயகன்

→ தோத்திர விருத்தம். ←

இஃது

திருப்புணிப்பேட்டை

கா. தொ. சுப்பா முதலியாரால்

இயற்றப்பெற்று

திருவாரூர்

“எட்வர்ட் ஆச்சுக்கூடந்திர்”

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Q23:38.21195TR

பங்குனி-மீ 1உ

M15

171899

உ

கணபதி துணை.

திருவாரூர் ஸ்ரீ தியாகநாயகன் தோத்திர விருத்தம்.

விநாயகர்—காபிபு.8 - APR 1915

திங்கடோய் கனகக் கடிமதி லாரூர்த்
திருநகர்த் தியாகநா யகனா
மெங்கடேவனுக்கின் நேழையீர் மடியே
னினியபா மாலைசூட் டிடவே
செங்கண்மா லுடலிற் சென்னிசேர்ந்துய்யச்
செய்தபுற் றிடத்துளா ரருளுந்
துங்கவா தாஷிப் பிள்ளையார் கமலத்
துணையடி துணையதா மன்றே.

போற்றுநான் மறைசேர் செல்வவாரூரிற்
பொன்மணிச் சினகரத் தமரு
மேற்றுவா கனத்தெந் தியாகநா யகனை
யினிதுதோத் திரஞ்செயத் துணையா

திருவாரூர் ஸ்ரீ தியாகநாயகன்

மாற்றுண்மா டிட்டுக் குளத்து வன்றெண்ட
ரன்றெடுத் தையமெய் திடக்கண்
டேற்றுமாற் றுரைத்துக் காட்டுமைங் கரத்தோ
னிணையடிக் கனகவா ரிசமே.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

திருமகளினிது தவஞ்செயு மாநூர்த்
திருநகர் விளங்குமா லயத்துண்
மருவுமெந் தியாக நாயக மணியை
மதியிலேன் றுதிசெய்தின் புறவே
பருவரை மகளா மல்வியங் கோதை
பாகன்வன் மீகநா தனுக்கோர்
குருவேன வருளிச் சாமிநா தப்பேர்
கொண்டவேள் குரைகழல் காப்பே.

அவையடக்கம்.

விண்ணுல் கதனை வெறுத்துவிட் டமரர்
•விழைந்துவந் தனுதினம் வணங்க
மண்ணுல் கிதனை மதித்துவந் தளகை
•மாநக் ரெனவயங் காநூர்
நண்ணுநம் மிறைவன் நியாகநா யகனை
நாயினுங் கடையனேன் புகழ
வெண்ணுதல் சிறிய வெறும்புபாற் கடலை
யினிதுண நினைத்தலொத் திடுமே.

நூ ல்.

வுளங்கொள் விண்ணவன்மா னுன்முகன் றனதன்
 வாழ்வெலா நின்றிரு நாம
 முளங்கணிந் துருகி யுரைக்குமெய் யடியா
 ருறுஞ்சுகத் தணுவீரேர் படுமோ
 களங்கமின் மனத்தோர் கண்டிகண் களிக்கக்
 கவுரிவே னுடனவ ரத்நம்
 விளங்குபொற் சிங்கா தனத்தம ராநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(1)

கமலமா முகம்வாய் பவளமாங் கயலாங்
 கண்ணென மின்னனார் பின்போய்
 னுமலிபோ லிலைபுங் காலையர்க் காளாய்
 காண்பணி புரிந்திடா தருளா
 யமலனே விண்ணின் நிறைமுசு சூந்த
 னன்புடன் கொணர்ந்தருச் சிக்கும்
 விமலனே நிறைசெல் வத்திரு வானூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(2)

கோதினை னெறியிற் புந்தியைச் செலுத்துங்
 குணமுளார்க் கேவல்செய் தொழுகேன்
 போதின்தன் னையன்கைப் படாமனின் கமலப்
 பொன்னடி நிழலடை குவனோ

171899

பாதிவல் லிரவிற் பரவையிற் றூது
 பன்முறை சென்றதாட் கமலம்
 வீதியின் மணக்கும் புகழ்பெறு மாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(3)

பூரியருடனா ரியர்கல வியினிற்
 புலையனே னுழன்றதும் போதுஞ்
 சீரியருடனட் புற்றுநின் கழலைச்
 சேரநல் வரமெனக் களிப்பாய்
 பேரியங் காழித் தேர்கொள்வித் தகனே
 பிறப்புட னிறப்பிலா தவனே
 வேரியங் கழுநீர் மார்பனே யானூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(4)

பயின்மனை மனைவி மகவுநா றெவாம்
 பந்தசாகரத் திடையுழல் வேற்
 கெயில்பொடி படுக்கு நின்றபெரும் புகழ்கேட்
 டின்புறு மன்புமுண் டாமோ
 மயிலியற் குயின்மென் குரல்யிற் கருங்கண்
 மலைமக டழுவுசெம் புயனே
 வெயில்விடும் வீர கட்கனே யானூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(5)

அழுங்கும்வன் பன்றிக் குட்டிகட் கணையா
 யளித்தந் பிணியின லுள்ளம்
 புழுங்குமென் றுன்ப மறிந்துதீர்த் திலையேற்
 புலையனென் றணையெவர் புரப்பார்
 தொழுஞ்செருத் துணைமூக் கரிந்திடக் கண்டுந்
 துணைவிகை யையுங்கழற் சிங்கர்
 விழும்படி தடிந்தங் கருள்பெறு மாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(6)

இடாதற நெறியிற் பொருளினே யேமாந்
 திழந்துபின் சிவன்செய லாமென்
 றடாதசொற் புகலு லிலையில்செல் வரையா
 னடுத்திடா தென்றுணை யடைவேன்
 படாமுலை யுமைசெம்பரீகனே முக்கட்
 பகவனே தஞ்சமென் றவரை
 விடாதருள் புரியு மிறைவனே யாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(7)

உற்றபோ தெங்கட் குறவெனப் பலபே
 ருறுவர்கொண் டாடுவ ரருத்த
 மற்றபோ திகழ்வ ராதலா னின்றா
 ளன்றி மற்றொரு துணை யறியே

னற்றவா பாணர்க் காகமா மதுரை
நகர்மே மறுகினில் விதரு
வீற்றவா கற்றோர் புகழ்திரு வாரூர்
விடங்கனே தியாகநாயகனே.

(8)

அருத்தமே கதியென் றருளிலார் சமய
மறிந்துபோய்க் குறையுரைத் திடினு
முருத்தனோக் குடன்யார் தள்ளுமென் பாரல்
வுலுத்தரை யீரந்திடா தருளாய்
நிருத்தனே பவள நிறத்தனே தூவெண்
னீற்றனே யேற்றனே சயில
வீருத்தனே நிகரி லொருத்தனே யாரூர்
விடங்கனே தியாகநாயகனே.

(9)

ஏதும்பான் பிறப்பஞ் சேனிற் ப்பதனுக்
கென்கட வேனென வெந்தை
வாதலு ரடிக டாமுமோ திடினல்
வாதனைக் கென்செய்வே னருளாய்
நாதலா மிதழித் தாப்புனை புயத்தெந்
தலைவனே மலைகொள்வீல் லவனே
வேதநான் முகன்மால் பரவுதென் னாரூர்
விடங்கனே தியாகநாயகனே.

(10)

ஆழிவாய்த் துயிலு மாறிருப் பதமு
 மம்புயன் பதமும்வான் பதமும்
 பாழிவா யரவ முமிழ்விட பானம்
 பண்ணுநின் பதாம்புயந் தருமே
 காழிவாய் வருமெந் தைக்குநந் றனப்பால்
 கவின்கொள்வள் ளத்தினி தளிக்கும்
 வீழிவா யுமையாள் கணவனே யாளுந்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(11)

கடையரிற் கடையேன் புலையரிற் புலையேன்
 கயவரிற் கயவனே னினக்கன்
 புடையவர்க் கடியார் பணித்தகுந் றேவ
 லுரிமையாய்ப் புரியுநா னுளதோ
 படையயிற் குமரன் பணைக்கைம்மா முகவன்
 பரவுமெம் பரமனே விருதா
 விடையுயர்த் தவனே கடிக்கொடென் னாளுந்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(12)

பகிர்மதி நுதலார் வாள்விழி வலையிற்
 பட்டா வஞ்சுல்வீழ் வதுவே
 சுகிர்தமென் றலையும் புலையனா மடியேன்
 சூழ்வினை மாய்வதெவ் விதமே

யுகிர்கொடு நளினு தனத்தனைத் தலையி
 லொன்றெடுத் தொருகைவைத் தேற்கும்
 விகிர் தனே யசபா நடனனே யாரூர்
 விடங்கனே தியாகநாயகனே.

(13)

நண்புடனமச்சி வாயவென் றுனது
 நாமநன் குச்சரித் திறைஞ்சும்
 பண்பிலா வென்னை யேன்படைத் தானப்
 பங்கயன் செங்கைநொந் திடவே
 விண்புன லிதழி தும்பையார் கரந்தை
 வில்வம்முவள் னெருக்கறு கரவம்
 வெண்பிறை யணியு முடியனே யாரூர்
 விடங்கனே தியாகநாயகனே.

(14)

இந்திரவின்மின் மொக்குளில் வாழ்வா
 மெனநினைந் துனதுசந் நிதியில்
 வந்திரு கரங்கள் சென்னியிற் குவித்தே
 வழத்தூநற் பேறெனக்குள்தோ
 தந்திமுப் புரமந் தகனயன் றருமன்
 சலந்தரன் றக்கனைங் கணைவேள்
 வெந்திற லழிக்கும் வீரனே யாரூர்
 விடங்கனே தியாகநாயகனே.

(15)

இரதமார் மொழியார் வயத்தனா யவர் குற்
 றேவல்செய் துழன்றிடா தடியேன்
 கரதலா மலகம் போலநின் னழகைக்
 கண்டுளங் களிக்குநா னுளதோ
 வரதனே வசந்த மண்டபத் தினிது
 வந்தமர்ந் தருள்செய் வானவனே
 வீரதமா தவர்கள் சூழ்திரு வாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(16)

அங்கணிவ் வுலகஞ் செய்தநற் றவத்தா
 லமரர்நா டகன்றிவ னுள்ளார்
 தங்கணீள் வினேதீர்த் தருளவந் தமருந்
 தன்மையைப் புன்மையே னறியேன்
 செங்கண்மான் மரர்பி லினிதுவீற் றிருக்குஞ்
 செல்வனே புரம்பொடி படவே
 வெங்கனே தொடுக்குந் தீரனே யாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(17)

ஒண்மணி முழுவ லாந்துவர் வாயா
 முனக்குமற் றெனக்குநீரண்டு
 கண்மணி யெனவே பிறன்மனை விரும்புங்
 கைதவ னுய்வகை யுளதோ

பெண்மணி யுமையோர் பாதியே னியனே
 பிரமன்மாற் கரியனே வில்லா
 விண்மணி சூழும் வெற்பனே யாலார்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(18)

பண்டயன் முதலோர் கண்டிள நடுங்கும்
 படியடர் கடல்விட மதனை
 யுண்டருள் புரியு மொருவனென் றுன்பா
 லுற்றனன் குற்ற நீ பொறுத்தா
 ளண்டர்கோன் விதித்த நாடொறும் வந்திங்
 கருச்சனை புரியும் மானே
 வெண்டலை மாலையுடையனே யாலார்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(19)

வறியனேன் கொடிய பிணியினாலரவின்
 வாய்ப்படுந் தேரையா யினினின்
 றறிகிலாய் போனீ யிரங்கிலா யினின் மற்
 றுரெனக் கிரங்குவா ருளாய்
 மறிமழுக்கரனே யரவகங் கணனே
 மாறிநின் றுடுமங் கணனே
 வெறிகமழ் கழுநீர்த் தொடையனே யாலார்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(20)

வலையினிற் படுமான் கன்றென விளியா
 வன்பிணி யான்மனங் கலங்கும்
 புலையனா மென்னைப் புரந்திடி லெவர் நின்
 பொன்னருட் கிழிவெனப் புகல்வார்
 நிலையனே மறையின் றலையனே கதியா
 நிதியனே மதுரைமா நகரில்
 விலையின்மா ணிக்கம் விற்றவா வாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே .

(21)

என்னுறு வறுமை யேதுவா வள்ள
 லென்றுசெல் வச்செருக் குடையார்
 பின்னுரு துன்சந் நிதியுறு மடியார்
 பின்னும் பெருமையென் றடைவேன்
 கொன்னுனை வேற்கைக் கந்தனை மடிமேற்
 கொண்டுமை யுடன்மகிழ் கோவே
 வின்னுதன் மின்னூர் நடம்புரி யானூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே .

(22)

புழுவினா னிரம்பும் புன்புலா லுடலோர்
 பொருளெனப் புனைந்துகா முகர்பின்
 கழுதைபோ லலையும் புலையனேற் கந்த
 காலநற் கதியுமுண் டாமோ

தொழுதுவாழ் விறன்மிண் டரைத்திருத் தொண்டத்
 தொகையைவன் றெண்டர்செய்திறைஞ்ச
 விழுமிதாமேது வாக்குநல் லாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யுகனே.

(23)

கண்டுசொற் கழியு மென்றுபெண் டிருக்கே
 காதல்கொண் டிடுமனக் கல்லி
 லண்டருக் கேன்று மரியநின் பதமா
 மம்புய மரும்புநா னுளதோ
 தொண்டருக் கெளியாய் பொன்மணி மாடந்
 தொறுநெடு விசம்புற வோங்கும்
 வெண்டுகிற் கொடிக ணுடங்கிடு மாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யுகனே.

(24)

பெர்ம்மல்லுவம் முலைமா தரைப் புணர்வதுவே
 புகன்றபே ரின்பென மகிழ்
 மம்மர்கொண் மனத்தார் தம்மையான் சேரா
 வகையெனக் கொருவர ம்நுளாய்
 மும்மணிக்கோவை சேரமான் பெருமான்
 மொழிந்திடச் சிரமசைத் தவனே
 வெம்மத யானே திரிதெரு வாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யுகனே.

(25)

கரும்பினு மினிய மொழியுமை மா துங்
 கதிர்வடி வேலனு நீயு
 மிரும்பினும் வலிய வென்மனத் துள்ளே
 யினிதுவீற் றிருக்குநா னுளதோ
 சுரும்பிவர் மாலைத் தோண்முசு குந்தன்
 சோமவா ரந்தொறும் பரவி
 விரும்பியர்ச் சனைசெய் தருள்பெறு மாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(26)

நோயுறுஞ் சிறியே னாயினுங் கடையே
 னொந்தனன் வினையினு லெனினுந்
 தாயுறுங் கருணை வைத்தெனை யாளத்
 தகாதுகொ றயாபா னன்றோ
 பேயுறுஞ் சுடலை யரீங்கென வாடும்
 பித்தனே முத்தொழி லினனே
 வேயுறுந் தோளி லங்கனே யாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(27)

போதில்வா ழயற்கென் பிழைபுரிந் தேனின்
 பொற்பதம் வணங்குநற் றலைபு
 மோ துநன் னாவுங் காணுநற் கண்ணு
 முறவெனக் கேன்படைத் திலனே

யாதிரை நாளம் முனிவர்நின் வலத்தா
 ளன்புடன் காணநன் கருள்வாய்
 வேதியர் வேத வொலிமிகு மாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(28)

கடற்புற மீதுற் பவித்தது முதலிக்
 காயமுள் ளளவும்வன் பிணியா
 விடர்ப்பட விடுத்தா யிருக்கிலெற் கிழிவா
 மிறக்கினிற் குறும்பழி யறிவா
 யடற்கரு முதலை யுண்டபிள் ளையினே
 யாவியோ டங்கயக் கரையில்
 விடற்கருள் புரிந்தோ னெ திர்தொழு மாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(29)

ஆவ்விய முடையே னறநெறி யறியே
 னன்பருக் கேவல்செய் தொழுகேன்
 செவ்விய நின்றா ணினேகிலே னென்னுஞ்
 சித்தம்வைத் தாள்வதுன் பரமே
 யிவ்விய னுலகை யெண்ணிரண் டாண்டரண்
 முறைமகன் றனைப்புரச் சுவனே
 வெவ்விய கால காலனே யாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(30)

தோத்திர விருத்தம்.

15

எண்ணருஞ் சன்னமெடுத் தெடுத் துழன்று
மின்னுமில் வாழ்வனை விரும்பிப்
பண்ணமர் மொழியார் தீநெறி யொழுகும்
பாவியே னுய்யுமா றுள்ளோ
மண்ணவ ரொருங்கே வடம்பிடித் திருக்க
மணிநெடுந் தேர்மிசைப் பவனி
விண்ணவர் மலர்பெய் திடவரு மாருர்
விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(31)

நாள்வினை கொடிய கோள்கரும் பகட்டி
னண்ணும்வெங் கூற்றுநின் சுமலத்
தாள்விழைந் திறைஞ்சி யேத்துமெய் யடியார்
தம்மையு நலியுமோ புகலாய்
வாள்விழி யுமைசேய் கணத்தொடு மறைவாய்
வந்துசோ மாசிமா றன்செய்
வேள்வியி லவியேற் றுணுறு மாருர்
விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(32)

பழவினை யதனாற் பிறவியாங் கடலிற்
படரிடர்த் திரையினுன் மொத்துண்
முழலுமா பாவிக் குனதுசே வடியா
மொருபுனை கிட்டுமோ வுரையாய்

மழவிடை யுடையாய் மதிநதி முடியாய்
 மான்மழு வேந்துசெங் கையாய்
 விழவற மறுகு சூழ்திரு வாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(33)

இருப்பது பொய்போ வதுவுமெய் யென்னு
 மெந்தையா ரருண்மொழி தேறே
 நெருப்பிடு முடலை நிலையென துன்ற
 ணினேந்துள நெக்குரு குவனே
 கருப்புவில் லவனைக் காய்ந்திடு நெற்றிக்
 கண்ணனே கண்ணன்மைத் துன்னே
 விருப்பொடு வெறுப்பற் றவர்புக ழாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(34)

இன்றிலை யொருவ னெருநலுள் ளானென்
 றிசைத்தவத் திருக்குற ளோர்ந்தே
 பொன்றிடு முடலென் றுன்றிரு நாமம்
 போற்றுவார் வினையுமாற் றுவரே
 யன்றிளங் குமான் றன்னைவன் றேர்க்கா
 லதனில்வைத் தூர்ந்தசோ ழனுக்கு
 வென்றிவெள் விடைமேல் வந்தரு ளாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(35)

எரிவிளக் கொளியில் வீழ்ந்திடும் விட்டி.

லென்னவே மின்னிடை வாட்கண்
புரிசுழன் மடவார் கலவியில் வீழும்

புலையனே னலமுமெய் துவனோ
பரிகரி தேர்பல் வியவித வொலியும்

பன்மறை யொலியுமே பெருகி
விரிகட லொலியை யடக்கிடு மாநூர்
விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(36)

அன்றுநல்லூரி னுவினுக் கரசை

யாண்டவா றன்பிலா வெனையு
மின்றுவந் தாண்டா விதுதகா தருளுக்

கென்றுனே முனிபவ ருளரோ
சென்றுசூன் நெடுத்தோன் றோளிற மிதிக்குந்

தேவனே யைம்புலன் களையும்
வென்றுளார்க் கின்பவீடரு ளாநூர்

விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(37)

பிறன்மனைபுகாமை யறமென வவ்வை

பேசுமம் மொழிவழி யொழுகுந்
திறமிலேன் னூர்த்தர் நட்பையே விரும்புஞ்
சிறியனேன் பிறவினோ யறுமோ

குறமகள் வள்ளி மாமனே மலையாள்
கொண்கனே யெண்குணத் தவனே
விறல்கொள்கைம்'மாவி னூரியனே யாரூர்
விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(38)

புத்தலர் புனைந்துன் பொன்னடிக் கன்பு
பூண்டெழுத் தைந்துமுச் சரிக்கு
முத்தம ரின்ப முறுவர்மற் றென்போ
லுழலுவார் துன்பமே யுறுவா
ரத்தர்வன் ரொண்ட ரப்பர்சம் பந்த
ரருள்செய்மா ணிக்கவா சகராம்
வித்தகர் நால்வர் புகழ்திரு வாரூர்
விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(39)

அருந்தவ முடையோ ரடையும்விண் ணுலகை
யகன்று மண்ணுலகினீ யெளிவந்
திருந்ததை யறிந்தும் பணிந்துனைப் பாடி
யேத்துமப் புண்ணிய மிலனே
முருந்தணி மூரற்றுவரிதழ் மதிவாண்
முகநக நங்கைபங் கினனே
விருந்தறா மனைகள் பொருந்துநல் லாரூர்
விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(40)

அத்தமும் வாழ்வு மகத்துமட் டென்னு
 மன்பர்சொற் றெளிகிலா நாயே
 னித்தரை மீதுன் னன்பருக் கன்பா
 யேவல்செய் தின்பமெய் துவனோ
 கத்தனே யெறிபத் தரையவர் தொண்டு
 கண்டுளங் களித்தவா முத்தி
 வித்தனே யட்ட மூர்த்தியே யாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(41)

இப்பொழுது துன்பா லுண்டொர்வின் ணப்ப
 மின்னுமிப் பிறவினோ யடையா
 தெப்பொழுது தின்பு மெய்துமா நெனக்கோ
 ரினியநற் குருவென வருவாய்
 மைப்பொழில் சூழுஞ் சிண்பைமன் னவரான்
 மானியார் மகிழ்நெடு மாறன்
 வெப்பொழி வித்தாட் கொண்டிடு மாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(42)

அளியனீ யென்றுன் சந்திதி யடைந்தே
 னறிவில னன்பிலன் கயவ
 னெளியனாத் திகன்கா முகன்பிணி யுளனென்
 நென்பிழை குறித்திடா தருள்வா

யொளிமிகுங் கனக மன்றுணின் றுடு
 மொருவனே புவிபுன லனல்கால்
 வெளியுமா னவனே வளமலி யாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(43)

அரகர சம்போ சங்கர சிவவென்
 றனவர தமுநினைத் துதிக்கும்
 வரமெனக் கெந்நாள் வாய்க்கும்ந் நாளிம்
 மாயவாழ் வடைந்திடா துய்வேன்
 பரவைவன் றெண்டர் களிக்கநெற் குவையூர்ப்
 பரப்பெலா நிரம்பவன் பூதம்
 விரைவுடன் கொணர்ந்தன் றிடச்செயு மாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(44)

பழுதில்பன் மலர்க ழேவிரின் பாத
 பங்கயம் பணிந்துள முருகு
 மொழிவின்மெய் யன்பே யுடையவர்க் கல்லா
 லுன்னருண் மற்றவர்க் குளதோ
 தொழுதழுந் தண்டி யடிகளுக் கிரங்கித்
 துலங்கிரு விழிகொடுத் தமணர்
 விழிகெடுத் தழுங்கப் புரிந்திடு மாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(45)

ஏர்கொள்பொன் னிறச்செவ் வந்தியின் றோடேர
 டினியதேன் மணங்கொள்செவ் கழுநீர்த்
 தார்களித் தணியு நின்றிரு வழகைத்
 தமிழனேன் காணவல் லவனோ
 சீர்கொள்பங் குனியுத் திரத்தினிற் றேவ
 தீர்த்தநன் காவொர் வினையை
 வேர்களைந் தானு மீசனே யானூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(46)

சங்கர சம்போ சதாசிவ பகவ
 சச்சிதா னந்தமுக் கண்ண
 வங்கண கங்கா தரபர வரவென்
 றடியனேன் பரவவென் றருள்வாய்
 நங்கண மாநூர்ப் பிறந்தவ ரெல்லா
 நன்றுகா ணெனநமி நந்தி
 வெங்கதி ரெழுமுன் வரவரு ளானூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(47)

உறவினர் செம்பொற் றீவரா யினுஞ்சிற்
 னுமியுமீ வதற்குள மிசையா
 ரறவனா நின்றாள் சேமமு நட்பு
 மாமெனக் கின்னருள் புரிவாய்

குறமினா டெய்வ யானைசேர் புயத்தெங்
 குமரவேள் கவுரியோ டமர்வாய்
 விறல்கொள்வேங் கையின்றோ லுடையனே யாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே. (48)

சுண்டவா வில்லார்க் கில்லையாந் துன்ப
 மென்றதாய் வழியென வறியேன்
 மாண்டுவா யங்கா வாழுனின் னும
 மனமகிழ்ந் தினிதுசொல் லுவனே
 வாண்டவா தில்லை வாழும்ந் தணர்த
 மடியவர்க் கடியனென் றெடுத்து
 வேண்டுமா ஸூரர்க் குரைத்தவா யாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே. (49)

தஞ்சமென் றுன்சந் நிதியடைந் தேனென்
 றவழைலாந் தவறிடா தெண்ணி
 யஞ்சலென் றுளத் தகாதவ னியனென்
 றன்பர்நிற் குரைக்கினென் செய்வேன்
 சஞ்சல மின்றி மிடறரிந் திடுமா
 தவர்கலி யரைப்பிடித் தாண்டாய்
 வெஞ்சலந் தரனை முனிந்தவா யாரூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே. (50)

பதுமன்மா தவனென் றிருவரு மாறு
 பட்டுயாம் பரம்பர மென்னுங்
 குதுகுதுப் படங்கத் தழற்பிழம் புருவங்
 கொண்டநின் பெருமையா ரறிவார்
 வதுவைநா ளொருபெண் கூந்தலீர்ந் தளிக்கு
 மானக்கஞ் சாறருக் குரியாய்
 விதுரன்வீட் டினிதுற் றவன்றொழு மாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(51)

அளக்கரி னலைபோ ளளவில்பல் சனன
 மடைந்தடைந் தழுங்கும்வல் வினையே
 னுளக்கவ லையினையொழித்தரு ளடியே
 னுன்னடைக் கலமினி விடுக்கேல்
 துளக்கமின் மனத்த மாய்நமி நந்தி
 தூயநீ ரகறொறும் வார்த்து
 விளக்கெரித் திடுமா றருளுநல் லாநூர்
 விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(52)

வாசவற் கிடர்செய் யசுரரைத் தொலைத்திம்
 மாநிலத் துனைக் கொணர்ந் திறைஞ்சந்
 தேசுறு முசுகுந் தன்செயுந் தவம்போற்
 சிறந்தநற் றவமெவ ருடையா

24 திருவாரூர் ஸ்ரீ தியாகநாயகன் தோத்திரவிருத்தம்.

ராசினற் பூசை புரியுமார்க் கண்ட
ராருயிர் பிடிக்கவன் பாசம்
வீசுமந் தகனை யுதைத்தவா வாரூர்
விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(53)

ஒருமல ரெடுத்தித் தொருதிரு நாம
முரைத்தொரு தரம்பணிந் தவர்க்கு
மிருவினை யறுக்குங் கருணையங் கடலென்
றெண்ணிலென் மண்ணிலென் பிறந்தேன்
றருகென மனைவி தனையியற் பகையார்
தந்துபின் றுணைவர மகிழ்ந்தே
விருடவாகனமீ தெழுந்தரு ளாரூர்
விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(54)

கூற்றிருஞ் செங்கட் கடாலினிற் பாசங்
கொண்டடி யேன்முனம் வருமுன்
வேற்றிரு முருக வேளுமை யுடன்மால்
விடையிலவந் தஞ்சலென் றுள்வாய்
பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனே மணிகள்
பதித்தகிம் மாசனத் தினிது
வீற்றிருந் தருளு முதல்வனே யாரூர்
விடங்கனே தியாகநா யகனே.

(55)

மு ன் றி ன் று .

171899